

El PP no remunta a Menorca

A Menorca, els populars van quedar, després de les eleccions del 1999, sense cap finestra institucional on treure el cap. Les enquestes confirmen que l'esquerra tornarà a conquerir el Consell.

Després de quatre anys de dura travessia pel desert, el Partit Popular de Menorca afronta el proper 25 de maig una nova fita electoral marcada pels desitjos de recuperar el protagonisme a les institucions que va perdre a les darreres eleccions, quan es va quedar sense cap finestra on aguar el cap. Els resultats electorals de juny del 1999 varen confirmar tots els pronòstics.

El 3 de juliol quedaven constituïts uns ajuntaments força diferents als que hi havia quatre anys abans, amb canvis tan inesperats com els produïts a Ciutadella, on el pacte del PSOE i el PSM amb els Independents de Menorca (INME), de centre, va trencar amb una inèrcia de vuit anys de majories absolutes del PP (1991-1999); canvis tan renyits com el des Migjorn, on el socialista Pere Riudavets va tornar a conquerir la batllia; canvis de cares (i de torns polítics) a Sant Lluís, on Llorenç Carretero (PSOE) prenia el relleu a Heribert Anglada per al primer bienni i abans de deixar la cadira de l'alcaldia a Miquel Pons Victory (INME); o canvis tan espectaculars com el que va tenir lloc a Mercadal, on l'acord de l'exconseller nacionalista Ramon Orfila (PSM) treia de circulació Antoni Pons Fuxà (PP).

Repetien els socialistes Artur Bagur, a Maó, i Antoni Gómez Arbona, a Alaior, i Maria Borràs, a Castell, amb una reedició del pacte que es va acordar en l'anterior mandat. A Ferreries, el malaguanyat Onofre Janer (Independents de Menorca) va trobar suport per governar el municipi amb majoria simple.

Al Consell, Joana Barceló va trobar aplanat el camí. La consellera socialista va poder accedir a la presidència de la primera institució menorquina el 3 d'agost gràcies a un pacte de govern amb el

PSM i Esquerra de Menorca. El PP es quedava sense governar cap institució a l'illa, condemnat a fer oposició.

Quatre anys després, els auguris continuen sense ser bons per als conservadors, que no tenen cap plaça segura: només, possiblement, la de Ciutadella, si s'avenguessin a negociar amb els seus aliats naturals: el Partit Menorquí (Pmq), de l'extravagant empresari local i exafiliat del PPSM, i el partit de l'actual batlle, Pau Lluç, Unió Centristes de Menorca (nova denominació dels independents menorquins), on s'apleguen molts històrics del PP (Lluç n'és un) que varen entrar a les files de l'INME descontents amb la gestió de l'antiga direcció del Partit Popular.

Els primers sondejos que s'han pogut conèixer atorguen altre cop el govern del Consell de Menorca a les forces d'esquerra, mentre donen al PP els mateixos resultats obtinguts el 1999 i apunten, fins i tot, la possible pèrdua d'algun conseller. D'acord amb els sondejos interns encarregats pel PP i pel PSM, els grans beneficiats aquest 25 de maig serien els nacionalistes, que obtindrien un segon conseller, a costa d'Esquerra de Menorca.

No obstant això, l'enquesta realitzada per Random i difosa el mes de febrer pels mitjans escrits del Grup Moll (*Diario de Ibiza* i *Diario de Mallorca*) preveu que EM-EU obtingui la seva representació a la institució insular i que Els Verds, encapçalats pel seu candidat Raül Escandell, també treguin profit del descens del PP. Els ecologistes assolirien el 7% del total dels vots, el mateix que el PSM, que també aconseguiria un conseller. Els deu restants se'ls repartirien el PSOE, amb cinc consellers (33,8%), i el PP, també amb cinc (36,9%). D'acord amb aquest supòsit, les forces minoritàries d'esquerra guanyarien pes dins del govern insular.

Les enquestes preelectorals indiquen que la socialista Joana Barceló continuarà al capdavant del Consell Insular de Menorca.

L'enquesta feta el desembre pel Centre d'Estudis Sociològics (CES) per encàrrec del PSM de Mallorca preveu, per la seva banda, que el PSOE augmenti la seva representació i que aconseguixi un sisè conseller.

Tots els estudis preelectorals que s'han donat a conèixer confirmen que el PP continuarà essent la força més votada a Menorca, tot i que només el seu mostreig concedeix possibilitats de millorar amb el senador de la coalició UCM-PP, Josep Seguí, com a candidat.

Per la seva banda els centristes es queden a les portes d'obtenir l'esperat conseller, amb la qual cosa el geòleg Xim Sánchez Navarro se n'haurà d'anar a casa. De fet, UCM –vinculat al Parlament amb Unió Mallorquina– es quedaria amb els seus tres actuals escons. D'aquesta manera, Maria Antonia Munar podria continuar essent clau en el Consell de Mallorca, encara que no en el futur Govern. Per assolir aquest objectiu, li fa falta –són faves comptades– el conseller menorquí.

Si al Consell el PP sembla tenir-ho pelut, malgrat comptar amb un polític de pes com Josep Seguí –el gran guanyador, el 2000, de les eleccions al Senat perquè va derrotar contra pronòstic el candidat unitari de l'esquerra i actual president del Grup Ornitològic Balear a Menorca, Sergi Marí–, no sembla que els conservadors puguin tenir moltes possibilitats a municipis com Maó o Alaior. A Maó, el PP

torna a enfrontar-se amb la història –els populars no han aconseguit trencar en tota la democràcia vint anys de majories absolutes del PSOE– i amb un líder sòlid, Artur Bagur, malgrat tots els processos que ha hagut d'afrontar aquests darrers quatre anys, especialment els casos Antón Pacheco, sobre una presumpta contractació il·legal d'un funcionari pròxim al PSOE, i Vilarrubí, que va obligar a suspendre de feina i sou l'arquitecte municipal. A Alaior, la presentació de la consellera del PP, Coya Sugranyes, sembla deixar el camí abonat a una altra majoria absoluta del socialista Gómez Arbona, que podrà comptar, si s'escau, amb l'aval del conseller de Cultura, Josep Portella (Esquerra de Menorca), per formar govern. A Ciutadella, el PP, escaldat per la darrera derrota electoral, ja ha anunciat que renunciarà a promoure un macroprojecte urbanístic com el que va patrocinar el 1999, quan va basar la seva campanya en la defensa del projecte d'ampliació del port presentat per la Unió Temporal d'Empreses "Gran Port". Caldrà comprovar si això serà suficient per tornar-los l'alcaldia. És una incògnita la capacitat de la renovada llista del PSOE, que encapçala Joan Gorrias, d'atreure un setè regidor. Sembla difícil. L'aparició de la coalició Fòrum Ciutadà – Els Verds – EM complica la situació de l'esquerra.

As Migjorn, el PSOE anirà aquest cop tot sol, després de la negativa de PSM, EM i UCM a tornar a ser companys de

viatge del batlle Riudavets. Els Verds, EM i els centristes han constituït un bloc alternatiu al PSOE, que, curiosament, podria millorar les perspectives del PP, ja que han anunciat que no faran pactes de legislatura amb els socialistes.

As Mercadal, el moviment en favor de la segregació del nucli de Fornells marcarà les eleccions. La presència de la Plataforma per la Independència de Fornells i de la coalició que formen Partit Menorquí i Unió Progressista de Menorca, arrelades a la costa nord, introdueix un nou element d'incertesa.

As Castell, una altra plataforma, la que defensa la recuperació dels quarters militars de la plaça de l'Esplanada, ha anunciat que prestarà el seu suport a qualsevol formació, menys a l'equip de govern PSOE-PSM-EM.

A Sant Lluís, el PSOE, que en els dos darrers mandats ha governat amb els Independents de Menorca i UCM, ha optat pel continuisme, amb Llorenç Carretero de número u. El dubte és si els afectarà la polèmica que han mantingut amb la direcció socialista per haver esquivat la moratòria urbanística amb la concessió de llicències a diferents promotors privats.

Finalment, a Ferreries podria tornar a repetir-se un govern de concentració com el que ha governat el municipi des de l'any 1999.

Carles Marquès